ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ — ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ :
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΑΛΕΞ. ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 177
ΤΗΛΕΦΩΝΑ :
ΣΥΝΤΑΞΙΣ : 24-94
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ : 43-23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 25 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1962
ΠΕΡ. Β. ΕΤΟΣ ΙΖ. ΑΡ. ΦΥΛ 5361

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΔΕΝ ΑΝΤΙΔΙΚΕΙ ΜΕ ΤΑ ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΑ

Τὴν Πλατεῖαν Κλαυθμῶνος ἐξέλεξε, διὰ νὰ αὐτοκτονήσῃ πολιτικῶς ὁ κ. Γεώργιος Παπανδρέου. Καί, ἐν μέσῳ ἀναρχικῶν ἰαχῶν, τὸ ἐπραγματοποίησε. Ποῖον σαρκαστικὸν τέλος, ποῖος σαρδώνειος ἐπίλογος εἰς προσωπικὴν τραγῳδίαν!!! Ἐκόμπαζε πάντοτε, ὅτι μὲ τὰ Δεκεμβριανὰ εἶχε συντρίψει τὸν κομμουνισμόν. Ἀλλὰ προχθὲς τὸν ἐξεδικήθη ὁ κομμουνισμός. Αἱ ζητωκραυγαί του ὡμοίαζαν μὲ ἀντίποινα...

★

Ἐὰν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ «ἀνενδότου ἀγῶνος» δὲν εἶχεν ἀκόμη χάσει καὶ τὴν συναίσθησιν τῆς πραγματικότητος καὶ τὴν συνείδησιν τῆς εὐθύνης, θὰ ἔπρεπε τώρα νὰ εἶχε παραιτηθῆ τῆς οἰκτροτέρας τυχοδιωκτικῆς ἐπιχειρήσεως, ποὺ ἐτολμήθη μεταπολεμικῶς. Θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχεν αὐτοκαθαιρεθῆ. Θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ποὺ θὰ εἶχε τοὐλάχιστον τὴν γενναιότητα τοῦ τέρματος. Ἀλλὰ ὁ κ. Παπανδρέου δὲν χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὸ σθένος τῆς ὁμολογίας. Ποτὲ δὲν τὸν παρηκολούθησεν αὐτὴ ἡ τόλμη. Δι' ὅλα τὰ ἄλλα εἶχε τὴν τόλμην. Ἀκόμη καὶ διὰ νὰ καταστῆ ὁ θλιβερὸς δεσμώτης τῆς ΕΔΑ. Ἀκόμη καὶ διὰ νὰ καταστῆ τὸ συρόμενον ἄθυρμά της. Ἕνα ἄθυρμα, ποὺ θὰ χορεύῃ ἐφεξῆς πειθηνίως τὸν χορὸν τῆς ΕΔΑ, ἐὰν δι' ἕνα, ὄχι μακρὸν χρονικὸν διάστημα, ὅπως προεξοφεῖται, προσπαθήσῃ νὰ κρατηθῆ ἔξω τῆς ἀποθήκης πολιτικῶν ἀχρήστων. Ἀκόμη καὶ διὰ νὰ καταστῆ αὐτὸς ἐφευρέτης φράσεων, σχημάτων καὶ ἀφορισμῶν, ποὺ ἀποτελοῦν τὴν μονότονον ἐπανάληψιν τῶν κομμουνιστικῶν συνθημάτων, ἀκριβῶς, ὅπως τὰ ρίπτουν οἱ προπομποὶ τῆς Μόσχας. Αὐτοί, ποὺ κατὰ ἕνα τεράστιον ποσοστὸν ὄγκου εἶχαν στρατευθῆ κάτωθι τοῦ θορυβοποιοῦ ἐξώστου, διὰ νὰ... ὑπερασπίσουν τὴν Δημοκρατίαν!! Διότι αὐτὸ ποὺ συνέβη εἰς τὴν Πλατεῖαν τοῦ Κλαυθμῶνος, δὲν ἦτο, βεβαίως, συγκέντρωσις τοῦ Κέντρου. Ἦτο συγκέντρωσις τῆς ΕΔΑ. Καὶ εἰς αὐτὴν μετέσχε καὶ ἡ ἑτεροθαλὴς ἀδελφή, ποὺ αὐτοκαλεῖται Ἕνωσις Κέντρου. Καὶ ἀκριβῶς ἐδῶ ἔγκειται ἡ ἐγκληματικὴ εὐθύνη τοῦ κ. Παπανδρέου. Ἐδῶ ἀκριβῶς ἔγκειται ἡ ἀνέκκλητος ἠθικὴ καὶ πολιτικὴ εὐθύνη τοῦ κ. Παπανδρέου. Καὶ εἶναι ἐγκληματικὴ ἡ εὐθύνη του, διότι ἐδάνεισε τὴν «ταμπέλλα» τοῦ κόμματός του εἰς τὸ ἐν Ἑλλάδι πρακτορεῖον τῆς Μόσχας διὰ μίαν ἐπίδειξιν δυνάμεως. Διὰ μίαν ἐπίδειξιν προκλητικήν, ὠργανωμένην καὶ κατευθυνομένην ἀπὸ ἐκεῖ. Ποῖος δὲν ἄκουσε τὴν διαφημιστικὴν τυμπανοκρουσίαν; Καὶ ποῖος δὲν ἐδιάβασε τὰς ἐκκλήσεις καὶ τὰς ἐν παροξυσμῷ προτροπὰς τῶν δαιμονοπλήκτων ἐντύπων; Καὶ εἶναι ἀκόμη περισσότερον ἐγκληματικὴ ἡ εὐθύνη τοῦ κ. Παπανδρέου, διότι παρέχει τὴν πιστοδότησιν τῆς ψευδομαρτυρίας του εἰς τὴν ἐρυθρὰν συνωμοσίαν, εἰς τὴν παγίδα τῆς ὁποίας ὁ ἴδιος ἔχει πέσει κατὰ τὸν πλέον ἀξιοθρήνητον τρόπον. Καὶ ἀκόμη ὑπέχει βαρυτάτην εὐθύνην ὁ κ. Παπανδρέου διὰ τὴν δραματικὴν φρεναπάτην, ὅτι εἶναι ἡγέτης, ἐνῷ δὲν ἀποτελεῖ παρὰ κραυγαλέον οὐραγὸν τῆς ἀναστατώσεως, τὴν ὁποίαν αὐτὸς κηρύσσει καὶ ἄλλοι εἰσπράττουν. Τίποτε πλέον δὲν φαίνεται ὅτι εἰμπορεῖ νὰ τοῦ προσφέρῃ τὴν γαλήνην τῆς ἐξιλεώσεως. Τὰ περιθώρια ἐξηντλήθησαν εἰς τὴν Πλατεῖαν Κλαυθμῶνος.

★

Ἐζήτει μανιωδῶς τὴν συγκέντρωσιν ὁ κ. Παπανδρέου. Καὶ τὰ δημοσιογραφικά του φερέφωνα ἐν συναυλίᾳ προέβλεπαν, ἔπειτα ἀπὸ αὐτήν, τὸν θρίαμβον. Διετυμπάνιζον, ὅτι τὴν συγκέντρωσιν θὰ ἠκολούθουν ραγδαῖαι πολιτικαὶ ἐξελίξεις. Καὶ προσωμοίαζον τὴν «ἀθηναϊκήν!! ἰαχὴν» μὲ αἰφνίδιον κυκλῶνα, ποὺ θὰ παρέσυρε τὴν... παράνομον Κυβέρνησιν τῆς βίας καὶ τῆς νοθείας!!! Αὐτὴ ἦτο περίπου ἡ σύνοψις τῶν προγνώσεων τῶν ἐξάλλων πρωταγωνιστῶν καὶ τῶν σκοτεινῶν ὑποβολέων. Καὶ ἡ συγκέντρωσις ἐπραγματοποιήθη. Καὶ ἡμεῖς τὴν παρηκολουθήσαμεν ἐκ τοῦ σύνεγγυς. Διὰ νὰ διαπιστώσωμεν καὶ διακηρύξωμεν μὲ εἰλικρίνειαν, ὅτι ἀπετέλεσεν εὐκαιρίαν διὰ τὸν Λαὸν νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὴν ἐκστρατείαν τοῦ ψεύδους. Ναί! Ἡ περιφρονητικὴ ἀποχὴ τοῦ Λαοῦ τῶν Ἀθηνῶν ἦλθεν ὡς συντριπτικὴ ἐτυμηγορία κατὰ τῆς ἐπιθέσεως τῆς συκοφαντίας, τὴν ὁποίαν ὁ κ. Παπανδρέου κατεδέχθη νὰ καταστήσῃ ἔμβλημα «ἀγῶνος», μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν κενοδοξίαν τῆς ἀρχομανίας. Καὶ διὰ νὰ δικαιολογήσῃ τὸν παν-ικόν, πρὸ τῆς Ἐξουσίας, ἡ ὁποία ἔμεινε πάντοτε δι' αὐτὸν ἡ ἀσύλληπτος χίμαιρα, ἡ συνταρακτικὴ οὐτοπία. Ἀλλοίμονον. Θὰ μείνῃ διὰ παντὸς ὄνειρον ἀπραγματοποίητον ἡ Ἐξουσία διὰ τὸν κ. Παπανδρέου. Θὰ μείνῃ χιμαιρικὴ αὐταπάτη. Καὶ ὄπισθεν αὐτῆς ἔτρεξε, τρέχει καὶ θὰ τρέχῃ ὄχι κὰν ὡς κυνηγός, ἀλλὰ ὡς κυνηγημένος ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν ἑαυτόν του, τὸν ταλαίπωρον καὶ τόσον περιπετειώδη ἑαυτόν του.

Ἔτσι ἐτάφη ὑπὸ τὴν λαϊκὴν ἀποστροφὴν ὁλόκληρος ὁ ἐπιθετικὸς προγραμματισμὸς τοῦ «ἀνενδότου ἀγῶνος». Καὶ τὸ μόνον αἴτημα, ποὺ ἀπέμεινεν ἐπιτακτικόν, εἶναι τὸ αἴτημα τῆς ἡγεσίας τοῦ Κέντρου. Διότι δὲν εἰμπορεῖ, παρὰ νὰ ἔχουν πεισθῆ, τοὐλάχιστον τὰ σοβαρώτερα τῶν στελεχῶν τοῦ Κέντρου, ὅτι χρειάζονται νέον ἀρχηγόν. Καὶ ὅτι ἡ ἀνταπόκρισις εἰς τὴν ἀνάγκην αὐτὴν ἰσοδυναμεῖ μὲ ὅρον ὑπάρξεως.

★

Ὁ λόγος τοῦ κ. Παπανδρέου, ὡς φραστικὴ κατασκευή, ὡς σύνθημα καὶ ὡς περιεχόμενον, δὲν εἰμποροῦσε νὰ ἦτο διάφορος ἀπὸ ὅ,τι ὑπῆρξε. Διὰ μίαν ἀκόμη φοράν, ὁ κ. Παπανδρέου ἀπεδείχθη ἄξιος τοῦ Δουρείου Ἵππου. Ἀνέλαβε νὰ προστατεύσῃ τὴν οὐδόλως κινδυνεύουσαν Δημοκρατίαν. Καὶ προσέφερεν εἰς αὐτήν, διὰ νὰ τὴν προασπίσῃ!! τὸ δηλητήριον τῶν ἀντεθνικῶν κηρυγμάτων του! Ἀνέλαβε νὰ ἐκβιάσῃ τὸ Στέμμα, διὰ νὰ ἀνοίξῃ ὁ δρόμος τῶν ἐκλογῶν! Καὶ ἀνέλαβε νὰ προσθέσῃ ρύπους εἰς τὴν σειρὰν τῶν ρύπων, ποὺ ἐπὶ ἔτος καὶ πλέον ἐκσφενδονίζει κατὰ τοῦ Κωνσταντίνου Καραμανλῆ. Πότε, ὅμως, παρεκωλύθη τῆς Δημοκρατίας ἡ ἀνεμπόδιστος λειτουργία, ὅταν ἀνεμπόδιστος καὶ ἀσύδοτος ἡ γλῶσσα τοῦ κ. Παπανδρέου ἐμέσσῃ χολὴν καὶ ἀνεπιτρέπτους ὕβρεις κατὰ τῆς Κυβερνήσεως; Ὅταν ἀσεβῶς ἐπιτίθεται κατὰ τῶν θεμελιωδῶν θεσμῶν τῆς Πολιτείας, ὅταν ὑβρίζῃ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Στρατοῦ καὶ συκοφαντῇ τὰ Σώματα Ἀσφαλείας; Κατὰ τὰ λοιπὰ δὲν ἀξίζει κὰν ἀπαντήσεως. Τὰ ἀναμασᾷ ἐπὶ ἓν ἔτος καθημερινῶς. Τὰ ἐκφωνεῖ εἰς λόγους. Τὰ ἀνακατασκευάζει εἰς ἀνακοινώσεις. Τὰ χρησιμοποιεῖ ὡς ἐπιδόρπιον οἶνον εἰς τὰ γεύματα. Τὰ ἐμφανίζει παντοῦ ὡς εἰκόνα καὶ ἐκδήλωσιν τοῦ ἀερομαχοῦντος ἑαυτοῦ του.

Ἂς πεισθῇ, ὅμως, ἐπὶ τέλους, ὁ κ. Παπανδρέου ὅτι μὲ τὰς κροτίδας του κανένα δὲν τρομοκρατεῖ. Ὅτι αἱ τύχαι τοῦ Ἔθνους, εὐτυχῶς, οὔτε ἀπὸ τὴν ἰδικήν του πνευματικὴν περιπέτειαν ἐξαρτῶνται, οὔτε ἀπὸ τὰς ἰδικάς του ἐπιθυμίας ρυθμίζονται. Ἂς πεισθῇ, ὅτι ὅλα ὅσα ὑβρίζει — Θρόνος, Ἔνοπλοι Δυνάμεις, Δικαιοσύνη — δὲν κλονίζονται. Ἀλλὰ κρατύνονται, θωρακιζόμενα ἀπὸ τὴν πίστιν καὶ τὸ φρόνημα τοῦ Λαοῦ. Διότι ὁ Λαὸς αἰσθάνεται ἐπηυξημένην τὴν ἐθνικήν του εὐθύνην ἐνώπιον τῆς προγραμματισμένης διαβολῆς. Ἂς πεισθῇ ὁ κ. Παπανδρέου, ὅτι ὁ Βασιλεὺς δὲν πρόκειται νὰ ἀποστῇ ἀπὸ τὴν Συνταγματικὴν ἐπιταγήν. Διότι ἡ πρὸς αὐτὴν θρησκευτικὴ εὐλάβεια ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τῆς λαϊκῆς ἀφοσιώσεως. Ἀποτελεῖ τὴν κρηπίδα τῆς Ἐλευθερίας, τὴν ἐγγύησιν τῆς ὁμαλότητος. Ἂς πεισθῇ, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν εἶναι ποτὲ δυνατὸν νὰ ἐπηρεασθῇ ἀπὸ τὴν κωμικὴν περιδίνησιν τοῦ κονιορτοῦ. Ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔχει καιρὸν νὰ ἀσχοληθῇ μὲ τοὺς πολιτικοὺς νεκρούς, τὰ πτώματα καὶ τὴν σηπεδόνα. Δὲν τῆς περισσεύει χρόνος δι' ἀντιδικίαν μὲ τὰ φαντάσματα. Διότι τὸν χρόνον, τὸν ὁποῖον διαθέτει — καὶ τὸν διαθέτει ἀκέραιον — τὸν ἀξιοποιεῖ διὰ τὴν δημιουργίαν, διὰ τὴν εὐημερίαν, διὰ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Λαοῦ. Τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Λαοῦ, τὴν ὁποίαν κρατεῖ εἰς χεῖρας της μὲ συνείδησιν ἀποστολῆς, ἐνθουσιασμὸν καὶ σύνεσιν. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀπάντησίς της. Καὶ αὐτὴ τὸ πλῆγμα της κατὰ τῆς συνωμοσίας τῶν μικροψύχων ὑβριστῶν καὶ τῶν ἐξάλλων συκοφαντῶν, πού, τώρα, μέσα εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ ἠθικὴν χρεωκοπίαν των, κατέστησαν περισσότερον χρεωκόποι. Περισσότερον ἀπὸ ὅ,τι θὰ ἠδύνατο νὰ συλλάβῃ καὶ ἡ πλέον χαιρέκακος φαντασία.

Συνεχίζει τὸ δημιουργικὸν ἔργον της

Αδιάφορον ἀφίνει τὴν Κυβέρνησιν ΟΙΑΔΗΠΟΤΕ ΦΑΣΙΣ ΤΟΥ "ΑΝΕΝΔΟΤΟΥ"

Ἔχει τελείως ἀπογυμνωθῆ ὁ ἀγὼν ἀπὸ ἐπιχειρήματα

Δημοψήφισμα ἀποκλείεται συνταγματικῶς

ΕΚΠΟΜΠΗ ΤΟΥ ΠΑΡΑΝΟΜΟΥ ΡΑΔΙΟΣΤΑΘΜΟΥ ΤΟΥ Κ.Κ.Ε. ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΝΕΙ ΤΗΝ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΝ Ε.Δ.Α. - ΕΝΩΣΕΩΣ ΚΕΝΤΡΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ, 24.— Τὴν συνεργασίαν τῆς Ἑνώσεως Κέντρου καὶ τῆς ΕΔΑ ἐπεβεβαίωσε σήμερον ὁ παράνομος ραδιοσταθμὸς τοῦ Κ.Κ.Ε. «Φωνὴ τῆς Ἀλήθειας», ὁ ὁποῖος εἰς ἐκπομπήν του μὲ τὸν τίτλον «Βασικὰ συμπεράσματα ἐκ τῆς συγκεντρώσεως τῆς Ἑνώσεως Κέντρου — ΕΔΑ», ἀνέφερεν ὡς γενικὸν συμπέρασμα, ὅτι κατέστη δῆθεν κοινὴ ἡ συνείδησις εἰς τὸν δημοκρατικὸν λαόν, ὅτι κυβερνώμεθα ἀπὸ μίαν Κυβέρνησιν ἀντιλαϊκήν, ἀντεθνικὴν καὶ παράνομον.

Ἐν συνεχείᾳ, προσθέτει ὅτι ἀπὸ τὴν συγκέντρωσιν ἀπεδείχθη ἐπίσης ὅτι διακαὴς πόθος τοῦ λαοῦ εἶναι ἡ ἑνότης ὅλων τῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων, τὴν ὁποίαν τρέμει ἡ φατρία, καὶ ὅτι οἱ ἡγέται τῆς Ἑνώσεως Κέντρου δὲν ἠμποροῦν, κατόπιν τούτου, πλέον νὰ τηρήσουν ἀντίθετον στάσιν πρὸς τὴν ἐπιτακτικὴν αὐτὴν ἀξίωσιν τῶν λαϊκῶν μαζῶν.

Ἐξ ἄλλου, σήμερον εἰς πρωϊνὴν ἐφημερίδα ἐδημοσιεύθησαν αἱ προοπτικαὶ τῆς ἐντάσεως τοῦ ἀνενδότου ἀγῶνος, ὁ δὲ κ. Παπανδρέου, ἐρωτηθεὶς ἐπὶ τῶν γραφέντων, οὔτε τὰ διέψευσεν, ἀλλ' οὔτε τὰ ἐπεβεβαίωσε. Δὲν προέρχονται — εἶπεν — ἐκ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου αὐτά, οὔτε ἡ Ἕνωσις Κέντρου πρόκειται περὶ αὐτῶν ἢ περὶ οἱωνδήποτε ἄλλων νὰ δώσῃ οἱανδήποτε ἀπάντησιν.

Εἰς τὴν ἐν λόγῳ ἐφημερίδα ἀνεγράφη ἡ πληροφορία, ὅτι, μετὰ τὴν συγκέντρωσιν, πολλὰ τῶν στελεχῶν τῆς Ἑνώσεως Κέντρου διὰ τὴν ἔντασιν τοῦ ἀνενδότου ἀγῶνος προέτειναν νὰ παραιτηθοῦν ὡρισμένοι βουλευταί, πρὸς διεξαγωγὴν ἀναπληρωματικῶν ἐκλογῶν ἢ ἀκόμη νὰ προβληθῇ αἴτημα περὶ διεξαγωγῆς δημοψηφίσματος διὰ τὴν ἔγκρισιν τῆς πολιτικῆς τοῦ Βασιλέως καὶ ὅτι ἡ νέα φάσις τοῦ ἀνενδότου ἀγῶνος θὰ ἐξαγγελθῇ διὰ μηνύματος τὴν 1ην Ἰανουαρίου.

Κοινοβουλευτικοὶ κύκλοι, σχολιάζοντες τὰ ἀνωτέρω, παρετήρουν ὅτι τὸ θέμα τῆς παραιτήσεως ὡρισμένων βουλευτῶν τῆς Ἑνώσεως Κέντρου ἔχει λυθῆ ὁριστικῶς. Ὅταν εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἀνενδότου ἀγῶνος ἐπροτάθη ὑπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου, ἐδημιουργήθη πραγματικὸς σάλος εἰς τὰς τάξεις τῆς Ἑνώσεως Κέντρου καὶ παρ' ὀλίγον αὕτη νὰ διελύετο ἐν τῇ γενέσει της.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ δεύτερον θέμα, τῆς ἐγκρίσεως, δηλαδή, τῆς πολιτικῆς τοῦ Βασιλέως διὰ δημοψηφίσματος, παρετήρουν, ὅτι ὁ Βασιλεὺς δὲν πολιτεύεται. Πολιτεύεται μόνον ἡ Κυβέρνησις. Ὁ Βασιλεὺς εἶναι Ἀνώτατος Ἄρχων καὶ, ἐν πάσῃ περιπτώσει, δημοψήφισμα διὰ τὴν ἔγκρισιν τῆς πολιτικῆς του ἀποκλείεται συνταγματικῶς, διότι οὐδαμοῦ τοῦ Συντάγματος ὑπάρχει τοιοῦτον ἄρθρον.

Ἐπίσης προσετίθετο, ὅτι, ἐὰν ὁ Βασιλεὺς ἐνέκρινε τὴν διεξαγωγὴν δημοψηφίσματος, εἶναι ὡσὰν ὁ ἴδιος νὰ ἔθετε πολιτειακὸν θέμα.

Ὅσον ἀφορᾷ διὰ τὸ τρίτον σημεῖον τῶν ἐξαγγελθεισῶν ὑπὸ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου ἀπειλῶν, ἐτονίζετο ὅτι ἡ Ἕνωσις Κέντρου εἶναι ἐλευθέρα, ὁποτεδήποτε, νὰ ἐξαγγέλλῃ ἔντασιν ἢ μείωσιν τοῦ ἀνενδότου ἀγῶνος της. Ἡ Κυβέρνησις παραμένει ἀδιάφορος. Εἴτε διὰ μηνύματος του ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, εἴτε διὰ λόγων ἐν ὑπαίθρῳ, εἴθισται πάντοτε νὰ ἐπαναλαμβάνῃ τὰ ἴδια καὶ προσέθετον χαρακτηριστικῶς, ὅτι ἔχει τόσον ἀπογυμνωθῆ ὁ ἀνένδοτος ἀγὼν ἐπιχειρημάτων, ὥστε, παρὰ τὴν πρόσκλησιν ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως νὰ καταγγείλῃ σκάνδαλα καὶ σκανδαλωδεῖς συμβάσεις εἰς τὴν Βουλήν, οὐδὲν μέχρι τοῦδε ἔπραξεν ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, διὰ τὸν ἁπλούστατον λόγον, ὅτι ὅσα εἶπεν εἰς τὸν λόγον του ἦσαν ψεύδη.

ΜΕ ΤΟ ΤΕΡΑΣΤΙΟΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ

Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΕΙΣΕΡΧΕΤΑΙ ΕΙΣ ΣΤΑΔΙΟΝ ΕΚΒΙΟΜΗΧΑΝΙΣΕΩΣ ΕΙΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΝ ΚΛΙΜΑΚΑ

Η ΜΕΓΙΣΤΗ ΜΕΧΡΙ ΤΟΥΔΕ ΕΠΕΝΔΥΣΙΣ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ

ΠΡΩΤΟΦΑΝΕΙΣ ΕΓΓΥΗΣΕΙΣ ΕΛΑΒΕΝ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 24.— Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ὑπογραφείσης συμβάσεως διὰ τὴν δημιουργίαν δευτέρου διϋλιστηρίου καὶ ἄλλων βιομηχανικῶν μονάδων εἰς τὴν χώραν, ὁ ὑπουργὸς Συντονισμοῦ κ. Παπαληγούρας προέβη σήμερον εἰς μακρὰς ἀνακοινώσεις, τονίσας μεταξὺ ἄλλων τὰ ἀκόλουθα:

«Τὸ ὑπὸ ἵδρυσιν βιομηχανικὸν συγκρότημα, τὸ ὁποῖον θὰ ἀποτελεσθῇ ἀπὸ τέσσαρας ἑταιρίας, ἤτοι διϋλιστηρίου, ἀμμωνίας, πετροχημικῶν καὶ Χαλυβουργείου, θὰ πραγματοποιήσῃ ἐπένδυσιν 110 ἑκατομμυρίων δολλαρίων, ἀντιστοιχοῦν εἰς τὸ 17,6% τοῦ ὑφισταμένου σήμερον ἐν Ἑλλάδι συνόλου βιομηχανικοῦ δυναμικοῦ».

Ἐν συνεχείᾳ, ἐτόνισεν ὅτι ἡ προσθήκη τοῦ κολοσσιαίου τούτου συγκροτήματος εἰς τὸ μέχρι τοῦδε πενιχρὸν, ἐξαιρέσει τῆς Πτολεμαΐδος, βιομηχανικὸν δυναμικὸν τῆς Βορείου Ἑλλάδος θὰ μεταβάλῃ ριζικῶς τὴν οἰκονομικὴν διάρθρωσιν τῆς περιοχῆς, ἡ δὲ Μακεδονία εἰσέρχεται πλέον εἰς τὸ στάδιον τῆς ἐκβιομηχανίσεως εἰς Εὐρωπαϊκὴν κλίμακα μὲ ἀπιστεύτως ταχὺν ρυθμόν.

Ὁ κ. Παπαληγούρας, ἀφοῦ ἐδήλωσεν ὅτι διὰ πρώτην φορὰν γίνεται τοιαύτη μεγίστης κλίμακος ἐπένδυσις ἰδιωτικῶν ἀμερικανικῶν κεφαλαίων εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀνεφέρθη διὰ μακρῶν εἰς τὰς ἐγγυήσεις, τὰς πρωτοφανεῖς, τὰς ὁποίας ἐζήτησε καὶ ἔλαβεν ἡ Κυβέρνησις διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῆς συμβάσεως ἐπενδύσεων.

Ἀπαντῶν ἀκολούθως εἰς τὸ ἐρώτημα: Διατὶ δὲν ἔγινε διεθνὴς διαγωνισμός, ἐχαρακτήρισε τοῦτο ὡς ἀφελὲς καὶ ἀπέδειξεν ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ τοιοῦτος διαγωνισμὸς, παρατάσσων σειρὰν ὁλόκληρον ἐπιχειρημάτων.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν παρατήρησιν τοῦ κ. ἀρχηγοῦ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, κατὰ τὴν ὁποίαν, ἐρχόμενος εἰς τὴν ἐξουσίαν, δὲν πρόκειται νὰ ἀναγνωρίσῃ ὡρισμένας συμβάσεις, ὁ κ. ὑπουργὸς εἶπεν ὅτι ἡ ἐξαγγελία αὐτὴ τορπιλλίζει εὐθέως τὴν ἐκβιομηχάνισιν τῆς χώρας, οὐδεὶς ὅμως πιστεύει, εὐτυχῶς, εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἀπειλῆς αὐτῆς τοῦ κ. Παπανδρέου, οὔτε καὶ ὁ ἴδιος.

ΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΩΝ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

Προχθὲς τὴν ἑσπέραν συνῆλθε τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου Βιομηχάνων Πατρῶν, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ πρόεδρος κ. Ἀλέκος Ἀντωνόπουλος ἔκαμε σύντομον ἀνασκόπησιν τῆς συντελουμένης προόδου εἰς τὸν τομέα τῆς βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως τῆς περιοχῆς τῶν Πατρῶν καὶ τῆς καταβαλλομένης πανταχόθεν προσπαθείας προσαρμογῆς εἰς τὰς συνθήκας ἐκ τῆς συνδέσεως τῆς χώρας μας μὲ τὴν Κοινὴν Ἀγορά.

Ὁ κ. Ἀντωνόπουλος ἐνημέρω-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛΙΔΑ

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

Η ΚΟΙΝΗ ΝΟΗΣΙΣ

Πολλοὶ εἶναι ἐκεῖνοι, ποὺ λένε: νᾶταν μπορετὸ ν' ἀγκαλιαστοῦν ἡ θρησκεῖες καὶ τὰ δόγματα· νὰ βρισκόταν ἕνας μέσος, μὰ ἐκλεκτὸς τοῦ Θεοῦ, ἄνθρωπος, μὲ ἐξαίρετο στοχασμὸ καὶ μὲ ἁπλουστευτικὴ αἴσθησή, γιὰ νὰ συμφιλιώσῃ τὴς ψυχές· νὰ βρισκότανε ὁ δυνατός, ποὺ θὰ χτίσῃ ἀνάμεσά μας γιοφύρι γιὰ νὰ κορυφώσῃ μὲ συμμετρία τὴ σκέψη· νὰ γεννιότανε ὁ ἄνθρωπος, ποὺ θὰ μοίραζε μὲ κλειστὰ μάτια στὸν κόσμο τὸ ἀντίδωρο Ἐκείνου, ποὺ δὲν ἀριθμεῖται καὶ ποὺ δὲν ὀνομάζεται· ἂν μὲ κοινὸ σεβασμὸ προσκυνοῦσε ὁ κόσμος τὸν ὠκεανὸ τῆς ἀγάπης· ἄν, τέλος, ἐπιτυγχάνετο κοινὴ ἀναμέτρηση σ' αὐτὸ τὸ Ὅμοιο, σ' αὐτὸ τὸ Ἀγαθό, σ' αὐτὸ τὸ Ἕνα, σ' ὅ,τι συνδέει οὐρανὸ καὶ γῆ, ὕλη καὶ πνεῦμα. Τότε, γιατί νὰ μὴ θελήσουμε αὐτὴ τὴ σύνθεση, ἀφοῦ θὰ εἶχε κοινὴ νόηση;

Ἀλλὰ αὐτὸς ποὺ θἄχῃ μιὰ τέτοια δύναμη, θὰ βρίσκεται σὲ ἄμεση σχέση μὲ τὴ θεϊκὴ οὐσία καὶ θἄχῃ θεϊκὰ ἀκούσματα μέσα του. Θὰ γίνῃ ὁ Μωϋσῆς γιὰ νὰ κανονίσῃ τὴν πορεία μας καὶ νὰ διορθώσῃ ἀκόμα καὶ τὴς πλάνες μας. Ποῦ νὰ ὑπάρχῃ ὅμως αὐτὴ ἡ ἀκτινοβολοῦσα ζωή, ποὺ θὰ εἰσχωρήσῃ γλυκὰ ἀνάμεσά μας, ἀνάμεσα στὰ κλειστὰ παράθυρα τῶν ψυχῶν μας; Μοῦ ἀρέσουν κι' ἐμένα ἡ χιλιάδες τῶν Καθολικῶν, ποὺ εὔχονται γενναιόφρονα νὰ οἰκοδομηθῇ μιὰ Χριστιανικὴ Δημοκρατία, ἐλεύθερη, ἀγνή, ἀδερφωμένη καὶ προσιτὴ στοὺς ἀνθρώπους τῆς καλῆς πίστεως. Ἀλλὰ ἡ δύναμη αὐτὴ δὲν θὰ κάνῃ τὴν ἐμφάνισή της σὰν κατοχή. Νομίζω, πὼς ἂν παρουσιαζότανε, θὰ ἦταν ἁπλῆ καὶ ταπεινή. Θὰ ἐρχότανε ἀπὸ κἄποιο λυτρωμένο, ποὺ θἄχε ἐσωτερικὸ φέγγος, ποὺ θἄχε γαλήνη καὶ μεγαλεῖο θεϊκό, ποὺ θἄχε ἀκόμα ὑψηλὸ βαθμὸ μεγαλωσύνης.

Ἔτσι σκέφτομαι τὸ φωτισμένο ὁδηγό, ποὺ θἄρθῃ ὄχι γιὰ νὰ κουβεντιάσῃ μὲ τοὺς ἀνθρώπους, οὔτε γιὰ ν' ἀκούσῃ τὴς γνῶμες τους. Δὲν θἄχῃ ἀκόμα οὔτε τὴν ἀνάγκη τῶν μεγάλων φίλων. Θὰ κάνῃ τὸ ξεκίνημά του μὲ τὸ βαθὺ νόημα τοῦ ἐντεταλμένου καὶ μὲ τὴν κατάφαση μιᾶς οἰκουμενικῆς σοφίας. Μπορεῖ νὰ λέγεται Πάπας, μπορεῖ ὅμως νὰ εἶναι καὶ ἕνας ἁπλὸς ἱερωμένος, νὰ εἶναι ὁ Θεόσταλτος, ποὺ θὰ φέρῃ τὴν ἀνέκφραστη ἑνότητα τῶν ψυχῶν καὶ θὰ κηρύξῃ τὰ ἄπειρα ἀναπτύγματά του πρὸς ὅλες τὴς διευθύνσεις. Καὶ δὲν θἄρθῃ ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς μὲ τὴν ἁπλῆ θεολογικὴ γνώση μιᾶς ἕδρας ἢ καὶ ἑνὸς θρόνου. Θἄρθῃ μὲ κἄποια ἐνόραση, πὼς θὰ ἑνώσῃ τοὺς δρόμους τῶν Ἐκκλησιῶν κάτω ἀπὸ τὸ Ὕψιστο Πνεῦμα. Οὔτε τὰ ἑκατομμύρια τῶν Καθολικῶν, οὔτε ἡ Παπωσύνη θὰ ὠφελήσῃ. Ἡ ψυχὲς θὰ δοθοῦν μόνες τους σ' αὐτόν, ποὺ δικάζει καὶ κρατάει στὰ χέρια του τὸ ἀχνάρι τῶν μελλουμένων.

Ἂς ἀφήσουμε, λοιπόν, κι' αὐτὴ τὴν ἰδέα νὰ ὡριμάσῃ στὴ γλυκειὰ ἀγκαλιὰ τῆς σοφίας του. Αὐτός, ἀπὸ τὰ ὕψη του, θὰ συναρτήσῃ καὶ θὰ συγχωνέψῃ τὴν οἰκουμενικὴ συνείδηση πρὸς αὐτὴ ἢ ἐκείνη τὴν πλευρά. Αὐτὸς θὰ ἐξουδετερώσῃ τὴς πονηριὲς καὶ τὴς καπατσοσύνες καὶ θὰ ἐμποτίσῃ τὴ σκέψη ὅλων στὸ αἰώνιο Ἕνα, παύοντας τὸν δογματικὸ χωρισμό. Πῶς θ